

Sokszor vannak mozzanatok, pillanatok, amikor úgy érezzük nehéz megélnünk egy-egy ünnep valódi varázsát. Sokszor vannak névnapok, születésnapok, melyek háttérbe szorulnak egy-egy fájdalmas esemény miatt. Valamennyien megtapasztaltuk már a veszteség érzését, mel néha a legmeghittebb pillanatainkat is képes magával ragadni. De ezek mind szükségesegek, mind nélkülözhetetlenek, hisz igazán csak a fájó szív, és a nagy nehézségek közepette tapasztaljuk meg Isten jelenlétét életünkben. Karácsony valódi csodája sem a forralt bor ízében, sem a népi hagyományokban, vagy a nagy bevásárlásban csúcsosodik ki igazán, hanem abban a tényben, hogy Isten belép azon személyek életébe, akik még tudnak, hinni, bízni, szeretni és remélni. Karácsony a megtestesült remény és szeretet ünnepe, melyet a megélt hit tesz igazán teljessé.

Az idei Karácsony azért más, mert szertefoszlik az elmúlt évtizedek hamis biztonságtudata, hogy „én irányítom az életem, hogy egzisztenciát kivívva mindent megtehetek,” hogy anyagi jólétet szerezve biztos jövőképet remélhetek, hogy mesterséges fényekkel mindent beragyoghatok, hogy látszólag alkotó lehetek. Sokunkat megcsaltak ezek az érzések, melyek vonzóak, de hamisak, csillogóak, de értéktelenek. Az idei karácsonyunk sokak szemében talán létünk csillagok foszladozó fénye, de az igazán hívó ember szemében az igazgyöngy és elrejtett kincs megtalálása, felkutatása. Mária és József megannyi kérdései, bizonytalan jövőképük, számtalan sóhajuk, de erős és szilárd hitük, biztos reményük és a Teremtő iránti végtelen szeretetük az, amely elhozza a jászol egyszerűségében a Megváltót, aki igaz fényével ragyog be valamennyiünket.

Szívemből kívánok olyan ünnepet, amely valódi, melyhez nem kellenek kellékek, hangulat, hamisság és alakoskodás. Olyat, mely egyszerű, de nagyszerű, melyben megvan a másik iránti tisztelet, a másik iránti emberség, a másikban felismert istenképűség. Engedjük, hogy szívünk és lelkünk mélyén újból és újból megszülessen bennünk Krisztus világossága, melynek fénye, szeretete, melege átjárja szívünket – lelkünket s rádöbbenünk arra, hogy miért is élünk e világon, mire is hívott meg minket az Isten és hogy mennyire is fontosak vagyunk NEKI. Ezekkel a gondolatokkal kívánok áldott Karácsonyt és békés, reményteljes új esztendőt.

Imával,
hálával és végtelen szeretettel:

Negyela Zoltán
ruzsai, üllési,
pusztaméregsi és öttömösi plébániai kormányzó
2020.
december 24-én

